

wuje do Polski przez wyznaczone w tym celu stacje graniczne. Na stacji krańcowej niemieckiej, przez którą transporty inwentarza żywego wychodzą będą z Niemiec, Komisarz Rządu (§ 14) ustanowi własny nadzór weterynaryjny i postara się o odpowiednie urządzenia, celem niedopuszczenia do kraju sztuk chorych oraz czuwać będzie nad należytem zaopatrzeniem ze strony Niemiec przepuszczonych do Polski transportów w furaz i ściółkę.

§ 20. Do przedstawiania i obrony w Międzysojuszniczej Komisji Odszkodowań w Paryżu wszystkich interesów Polski w zakresie restytucji, wynikających ze sprawozdań Komisarza Rządu (§ 14, 15) oraz do komunikowania Komisarzowi i Komisji Rewindykacyjnej wyników właściwych zabiegów powołany jest Asesor Polski przy powyżej wymienionej Komisji.

§ 21. Z chwilą wydania przez Międzysojuszniczą Komisję Odszkodowań regulaminu wykonawczego do art. 238 Traktatu Wersalskiego i wprowadzenia tego regulaminu w życie na obszarze Rzeczypospolitej będzie on miał moc obowiązującą w zakresie, uregulowanym rozporządzeniem niniejszem, postanowienia niniejszego rozporządzenia zaś sprzeczne z owym regulaminem utracą moc obowiązującą.

§ 22. Wykonanie niniejszego rozporządzenia należy do Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych oraz innymi interesowanymi Ministrami.

Prezydent Ministrów:

Witos

Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego:

J. Karłowicki

Minister Spraw Zagranicznych:

E. Sapieha

781.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 listopada 1920 r.

w przedmiocie zmian w spisie wyższych zakładów naukowych, których ukończenie daje prawo do dodatku za studja wyższe do zasadniczej płacy funkcjonarjuszów państwowych.

Na podstawie przepisów o dodatku za studja wyższe do zasadniczej płacy funkcjonarjuszów państwowych, zawartych w siedmiu ustawach z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu tych funkcjonarjuszów, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z t. roku, № 65 poz. 429—435, a w uzupełnieniu rozporządzenia swego z dnia 5 sierpnia b. r. o dodatkach do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych (Dz. Ustaw Rz. P. z 1920 r. № 77 poz. 521) Rada Ministrów, w wykonaniu uchwał swych z dnia 4 października i dnia dzisiejszego, zarządza co następuje:

§ 1. Do wykazu uniwersytetów i szkół wyższych, równorzędnych uniwersytetom tudzież udzielanych przez nie świadectw (dyplomów) podanego w załączniku № 4 do rozporządzenia z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. Ustaw Rz. P. z 1920 r. № 77 poz. 521) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części „C. Niemcy”: ustępie trzecim: „Politechniki” — skreśla się politechnikę w „Göthen”
- 2) w części „D. Rosja” dodaje się nowy ustęp ósmy w brzmieniu: „Konstantynowski Instytut Mierniczy w Moskwie”, w końcu zaś części „D” ostatni nowy punkt w brzmieniu: „przy studjach mierniczych w Instytucie Konstantynowskim” — dyplom inżyniera, dający prawo do rangi X lub XII klasy w b. służbie państwowej rosyjskiej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje począwszy od dnia 1-go lipca r. b.

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Skarbu:

Steczkowski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski

782.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Pracy i Opieki Społecznej wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości,

z dnia 4 grudnia 1920 r.,

w przedmiocie załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi.

Na zasadzie art. 22 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. Pr. P. P. r. 1919, № 65, poz. 394) zarządza się w wykonaniu rzeczonyj ustawy co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Za pracowników rolnych w rozumieniu ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. uważać należy wszystkich, utrzymujących się całkowicie lub częściowo z pracy najemnej na roli, w leśnictwie, ogrodnictwie i dziedzinach ściśle z niemi związanych, jako to: pracowników stałych (ordynarjuszów), robotników sezonowych, robotników wolnonajemnych (czeladź), rzemieślników folwarcznych oraz robotników, zatrudnionych w przemyśle rolnym i leśnym (w młynach, gorzelniach, krochmalniach, tartakach i t. p.), w zakładach pracy, które nie posiadają przeważającego charakteru przemysłowego lub handlowego.